

1931

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet houdende regelen omtrent voorlopige
voorzieningen ten aanzien van bedrijfsregelingen (Wet schorsing
bedrijfsregelingen).

Nadat het Voorlopig Verslag der Commissie aan de Regering was
medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD

Het verheugt de ondergetekenden, dat de strekking van het ontwerp
geen bestrijding heeft gevonden. In de economische situatie, waarin
ons land zich bevindt, achten zij het van belang, dat, indien daartoe
een gewichtige reden bestaat, van Overheidswege terstond kan worden
ingegrepen in bedrijfsregelingen, welke vermoedelijk in strijd zijn met
het algemeen belang. Zoals door verscheidene leden werd opgemerkt,
moet de indiening van dit ontwerp gezien worden tegen de achter-
grond van de prijsontwikkeling. Voorkomen moet worden, dat onver-
antwoord hoge prijsstellingen plaats vinden. Hiervoor is van groot
belang, dat een gezonde onderlinge concurrentie niet wordt belet.

Met de bedoelde leden zijn de ondergetekenden in het algemeen
geen bewonderaars van een spoedwetgeving. Zij menen echter, dat de
Regering in haar taak te kort zou schieten, wanneer zij zou nalaten
bij de Staten-Generaal aan te dringen op een spoedige behandeling
van die ontwerpen van wet, welke snelle totstandkoming voor een
doelmatig Regeringsbeleid van gewicht is. De gewenste spoed bracht
mede, dat het vragen van advies aan de Sociaal-Economische Raad
niet wel mogelijk was. De ondergetekenden waarderen het intussen
ten zeerste, dat niettemin de Raad op korte termijn advies heeft uit-
gebracht.

Of de ondergetekenden van de hun bij deze wet toe te kennen be-
voegdheden slechts zelden gebruik zullen behoeven te maken, zal voor
een belangrijk deel van de door het bedrijfsleven te volgen prijspoli-
tiek afhangen. Wanneer het bedrijfsleven voldoende begrip toont voor
de in het algemeen belang noodzakelijke prijsontwikkeling en achter-
wege laat regelingen te treffen, die tot onverantwoorde prijsstellingen
leiden, zal uit dien hoofde geen noodzaak tot ingrijpen bestaan.

Wat de opmerkingen over de verschillende bepalingen betreft, moge
er in de eerste plaats op worden gewezen, dat deze regeling moest
worden ontworpen in aansluiting aan het bestaande Kartelbesluit.
Deze aansluiting heeft medegebracht, dat dit wetsontwerp enkele
bepalingen bevat, waarvan de redactie zeker niet onberispelijk is. De
ondergetekenden hebben gemeend, dat het uit een oogpunt van wets-
techniek beter was de onderhavige regeling in een aparte wet vast te
leggen en niet een wijziging van het Kartelbesluit voor te stellen.

Volkomen kan worden erkend, dat een andere redactie van het
eerste lid van artikel 1 mogelijk was geweest. De gekozen formulering
is echter naar de mening van de ondergetekenden niet onduidelijk.
Tegen de redactie, die door enige leden naar voren wordt gebracht,
bestaan wel bezwaren. Zo komt hierin niet tot uitdrukking, welke
Minister als Onze Minister wordt aangeduid; voorts wordt niet ge-
sproken van de besluiten ter uitvoering van bedrijfsregelingen, terwijl
het Kartelbesluit deze wel noemt.

Het tweede lid is bij amendement in het wetsontwerp opgenomen.
De ondergetekenden achten de bepaling niet onduidelijk. Zij hoort
naar hun mening in dit ontwerp en niet in het Kartelbesluit thuis,
omdat zij immers de procedure van de schorsing en niet die van de
onverbindendverklaring regelt.

Met de leden, hier aan het woord, zijn de ondergetekenden van
oordeel, dat in artikel 2 het woordje „zoals” beter weggelaten had
kunnen worden. Het wil hun overigens voorkomen, dat dit woord
slaaf op commissie.

De ondergetekenden hebben niet de mogelijkheid willen uitsluiten,
dat een regeling, na eenmaal geschorst te zijn geweest, opnieuw wordt
geschorst. Zij mogen in dit verband wijzen op de analoge regeling in
de Wet op de Bedrijfsorganisatie. Het antwoord op de vraag, of een
bepaalde regeling in strijd is met het algemeen belang, wordt niet
alleen bepaald door de inhoud der regeling, doch hangt mede af van
andere omstandigheden. Wijziging van deze omstandigheden kan
medebrengen, dat in een regeling, die na schorsing aanvankelijk toe-
laatbaar is geoordeeld, later opnieuw moet worden ingegrepen.

Inderdaad kunnen zich gevallen voordoen, dat een schorsing, die
niet door een onverbindendverklaring wordt gevolgd, economische
nadelen voor de betrokkenen oplevert. Ook kan het voorkomen, dat
een bedrijfsregeling wordt geschorst, nadat zij reeds geruime tijd
heeft gewerkt. Zeer wel is immers denkbaar, dat een bedrijfsregeling,
die aanvankelijk toelaatbaar was, naderhand door een wijziging van
omstandigheden in strijd komt met het algemeen belang. Een bepaling,
dat bedrijfsregelingen slechts geschorst kunnen worden binnen een
termijn van bijv. veertien dagen na de aanmelding — waarbij zou
aansluiten een bepaling, dat bedrijfsregelingen eerst na verloop van
die termijn in werking kunnen treden — zou dan ook geen aanbeveling
verdienen.

Een bepaling, als in artikel 61 der Wet op de Bedrijfsorganisatie
voorkomt, lijkt in dit ontwerp niet nodig. Er kan geen twijfel over
bestaan, dat, wanneer binnen de voor schorsing bepaalde tijd geen
vernietiging is uitgesproken, de rechtsband wederom volledig effect
heeft.

Het wil de ondergetekenden verder voorkomen, dat de term „schorsing”
reeds voldoende aangeeft, dat het een maatregel is van tijdelijke
aard. Een bepaling, dat schorsing onmiddellijk de werking van de ge-
schorste bepaling stuit, lijkt derhalve onnodig.

De bevoegdheden, welke het Kartelbesluit aan de Minister van
Economische Zaken geeft, zijn nimmer gedelegeerd aan de Minister
van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening. Wel bepaalt het Kar-
telbesluit in artikel 24, dat, voor zover bij een bedrijfsregeling per-
sonen betrokken zijn, werkzaam op het gebied der voedselvoorziening,
een maatregel slechts genomen wordt in overeenstemming met de
Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening.

Uiteraard wordt in vele gevallen een kartelkwestie in onderling
overleg met de betrokken kartel afgedaan en komt het niet tot de
formele toepassing van het Kartelbesluit. Ten aanzien van enkele
plaatselijke melkregelingen, waarbij moeilijkheden rezen, was het aan-
gewezen, dat ook het Bedrijfschap voor Zuivel bij dit overleg werd
ingeschakeld, daar dit lichaam te dezen aanzien regelend kon op-
treden.

De Minister van Economische Zaken.

VAN DEN BRINK.

De Minister zonder Portefeuille.

A. H. M. ALBREGTS.

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening.*

MANSHOLT.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeling
van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 30sten Maart 1951.

VIXSEBOXSE

KOLFF

KAPTEIJN

REGOUT.